

Fulgof. in glos. Joan. Andr. in addit. ad Specul. titul. de appellat. §. in quibus vers. & scias. Alexand. conf. 181. vers. fortius dico vol. 6. Specul. in tit. de executione sententia, §. breuiter. vers. sed secundum eum. Angel. Aret. & Imol. in l. ab executore ff. de appell. vers. in glos. 1. dec. Neapol. 1. in nouis n. 17. communem dicit Decius in e. nouis nota 4. de appellat. Gratus, qui de eadem communi testatur in consil. 109. vol. 2. communem dicit etiam Ruin. consil. 78. volum. 9. communem etiam dicit Petrus Philip. Corneus consil. 71. colum. 4. volum. 1. quem sequitur referens Maran. de ordin. jud. 6. p. tit. de appellat. 249. fol. 612. in paruis, de communi & magis communi dicit etiam Lancelot Robert. de attent. 2. p. c. 12. limit. 5. §. 3. ad num. 14. Antonius Gabriel lib. 2. conclus. tit. de appellat. conclus. 4. communem etiam dicit plures allegans Bernard. Diaz de Lugo in regul. 43. veriore dicit eam sequutus Didac. Perez in l. 5. tit. 8. lib. 3. ordinam. colum. 1113. & ut ralem plures allegans, beneque comprobans contra primam per eum relatam, refert Mench. lib. 2. controu. usufreq. cap. 38. num. 6. & 7. quos etiam sequitur Joan. Gutier. in repetitioe l. nemo potest, delegatis 1. n. 446. & num. seqq. Vald. in addition ad Roder. Xuauez in l. post rem declar. l. Reg. q. 6. ad n. 1. Rebuff. de litera obligat. art. 1. glos. 10. Menoch. de adipisc. poss. rem. 4. n. 828. Azeved. in l. 3. titul. 21. num. 4. & 5. lib. 4. recop. Anton. de Canar. in tract. de execut. instrum. q. 46. n. 83. tom. 3. diuers. fol. 44. Rota decis. 100. ex nouis. num. 13. p. 1. diuersi qui omnes loquuntur in appellatione interposita à præcepto de exequendo tam virtute rei iudicatae, quam instrumenti guarentigii propter utriusque æquiparationem à jure, consideratam, secundum Benedic. de Paz in tractatu de quarent. p. 2. q. fol. 346. Anton. de Cana. in tractatu de executione instrum. quæst. 41. sub n. 79. fol. 44. Scaccia in tract. de appell. p. 17. limit. 10. num. 8. ad fin. Joan. Garcia de nobilitate gloss. 6. §. 2. n. 25. alios ultra istos Doctores multos pro hac opinione magis communem affirmans congerit Cavall. in contra commun. quæst. 190. per totam. Joan. Gutier. in repetitioe l. nemo potest, de legat. à num. 447. de communi opinione plures referens testatur Carocius exceptione 44. à num. 70. & seqq. Rota Lucana decis. 72. num. 7. Amatis decision. 29. n. 48. quapropter de executione sententia ad executionem instrumenti guarentigii licitum est arguere, secundum B. in l. cum unus in fin. ff. de bonis auctor. jud. poss. & Bal. in fin. col. 2. eod. tit. Rom. consil. 76. n. 4. Angel. in l. 1. Cod. quando provoc. non est necesse. Quintilia. Mandos. in tract. de inhibiti. quæst. 49. num. 2. Paz in prax. 4. p. tom. 1. cap. 1. n. 3.

At in specie nostra, ut appellationi ab expeditione executorialium, seu decreto de exequendo virtute rei iudicatae, non sit deferendum (negant pauci) sed omnium ferè conors est receptissima sententia, Cynus in d. l. ab executione. Raphaël. Cuma. in d. l. ab executore, ubi Bart. Maria. de Senis consil. 48. incipit in civitate Lucana. sentit glos. in l. si cum exceptione §. hæc autem ff. quod metus causa. ubi Angel. Joan. Andr. in addit. ad Speculat. tit. de appell. §. in quibus vers. quoniam. Aret. latè in d. l. ab executore, post Angel. & Imol. (dicit sic se vidisse seruari in praxi) Bal. in d. §. hæc autem, Florianus in d. l. ab executione, pro quo etiam consuluit Alex. consil. 236. visis processibus col. 2. dicens esse communem, opinionem, Alex. de Imol. consil. 95. lib. 2. col. 2. qui de communi testatur, quem sequitur referens Philip. Corneus consil. 71. volum. penult. vol. 1. dicens, ab hac opinione in iudicando, & consulendo non esse recedendum. Barthol.

Socin. in tract. fallen. regula 33. appellare ab executione, communem etiam dicit Felin. post alios in c. quod consultationem num. 14. de re jud. sequitur Roderic. Xuauez in repe. l. post rem. in declar. l. Reg. quæst. 6. n. 3. (quia licet contrarium teneat in appellatione à mandato de exequendo instrumentum, tamen in appellatione ab expeditione executorialium, seu mandato de exequen-

do vigore sententia hanc partem, ut æquissimam, & fundatam sequitur Speculat. in tit. de executione sententia, §. penult. vers. sed secundum eum queritur num. 5. in fin. & n. lib. 2. fol. 181. Rebuff. tract. de sententiarum executione, art. 7. gl. 13. n. 16. fal. ult. tom. 1. fol. 376. Capicius decis. 1. num. 17. de communi testatur item Mandel. de Alba consil. 14. præsupposita lib. 1. & magis communem post alios vocat Petrus Cephalus consil. 76. n. 16. prout de eadem magis communi testatur Berouius consil. 32. in causa executionis num. 5. & 17. lib. 3. ubi quod ab hac opinione in iudicando non est recedendum, & quod qui alteri opinioni velit inherere, id ex imperitia facere, præsupponeretur, & de eadem communi testatur Gravat. in addit. ad Vestrium in praxi Roma. 1. Cur lib. 7. cap. ult. n. 43. etiamque communem dicit Caputaq. decis. 427. l. 1. communem dicit Apostill. ad Roma. consil. in presenti, in verbo, videndum, communem dicit Socin. in regul. 24. fall. 2. & in regul. 26. & plurimos de communi & magis communi testantes refert & sequitur Card. Tusc. præct. concl. tom. 1. concl. 410. lit. E. num. 14. & n. 17. veriore communium, & seruatam affirmat Addit. ad præct. Papiens. in forma appellat. à sentent. diff. in glos. coram vobis in verbo, in executione fol. 107. de magis communi etiam testatur Rolan à Valle consil. 43. à n. 3. volum. 1. est que receptam in Palatio, post alios testatur Rota decis. 100. 1. diuersi quam doctrinam pro-cedere citra dubium in executorialibus decretis, vigore trium sententiarum conformium. affirmant Mandos. in tract. de commissione 13. executorialibus in verbo citatione precedente q. 4. versus fin. fol. 130. Scaccia Sigilmund. in tract. de appell. quæst. 17. limit. 10. n. 17. quia tunc nulla cadit disputatio.

Quæ quidem opinionem in validis fundamentis, rationibusque fulcitur, etenim ab executione ipsa appellationi interpositæ iudex deferre non tenetur, ac vim non faciat, cum careat suspensiuo appellatio, l. ab executione, C. quorum appellat. non recip. cap. novit. 43. de appel. Bal. in d. l. ab executione, in prin. Roman. consil. 41. in presenti consultatione. n. 1. Anton. Gabriel. commun. concl. l. 2. tit. de appell. concl. 4. in prin. Alin. in praxi iudic. §. 31. cap. 18. n. 1. fol. 187. Lancelot. de attent. 2. p. c. 16. n. 38. & idem 2. part. cap. 12. limit. 54. n. 10. & seqq. communi testatur Alciatus in l. 1. §. si quis ita, ff. de verbor. oblig. Baptista Villalob. in volum. communium opin. verbo. appellat. n. 112. Augustinus Berouius consil. 106. quatuor n. 10. lib. 3. Mandel. de Alba consil. 14. in prin. l. 1. Grat. consil. 16. visis, lib. 2. Petr. Calefat. inter consilia matrimonialia, l. 1. consil. 76. in causa executionis. n. 16. Benedic. de Barz. in tract. guarenti p. 2. q. 13. fol. 346. Vestrius in praxi lib. 7. cap. 3. num. 9. Caputaq. decis. 40. appellatio non admittitur p. 1. Rota decis. 45. alias 346. si appelleretur, de appel. in nouis Rebuff. 1. to. tit. de sententiarum executione glos. 12. 13. & 14. art. 7. & de litera. obligat. art. 1. glos. 10. Bernard. Diaz regul. 46. Didac. Perez in l. 4. tit. 8. l. 3. ord. col. 1113. Menoch. de adipisc. poss. rem. 4. n. 218. Rolan. à Valle consil. 43. Azeved. in l. 3. tit. 21. lib. 4. recop. n. 4. & 5. Valdez in addit. ad Rober. Xuar. in l. post rem. 21. declaratione l. Reg. quæst. 7. n. 1. Covarr. in præct. p. c. 23. ac fin. Parlador. l. 2. rerum quorid. cap. fin. 5. p. §. 15. n. 1.

Ergo nec poterit appellari ad expeditione executorialium, seu à præcepto rem iudicatam, seu aliam dispositionem executionis mandandam, quia plus non gravat. Ita argumentantur Gemina. consil. 99. Guido Papæ consil. 574. Corneus consil. 71. n. 20. lib. 1. & consil. 221. in fin. lib. 4. Aretin. in l. 5. in prin. n. 3. circa medium de verbor. oblig. Alexand. consil. 95. lib. 2. Socin. in regul. 26. appellare. Felin. in c. quoad consultationem, num. 14. & 15. de re jud. Ruin. consil. 78. num. 1. Socin. junior consil. 138. n. 6. lib. 3. Gratus responsio. 16. col. 1. num. 2. Rolan. à Valle consil. 43. n. 5. in prin. Rota decis. 100. 1. p. diuersi & ferè omnes DD. citati superius vers. in specie nostra, & vers. sed contrariam sententiam.

Nam

18 Nam executio dicitur de appendicibus. Putus dec. 376. in fi. l. 1. & executorialium expeditio, & præceptum ejus pars, seu declaratio ipsius executionis, & sententia, Cynus in l. ab executione C. quorum appell. ubi Raphaël. Cuma. Bald. etiam ibi n. 4. Felin. in d. c. quoad consultationem sub n. 14. de re jud. imo executio & præceptum de exequendo, unum & idem esse, firmant Cyn. in d. l. ab executione. Raphaël. Cuma. in l. ab executore, & ibi Bart. & Maria de Senis consil. 48. in civitate Lucana. Rober. Xuauez in repe. l. post rem. in declaratione l. Reg. q. 6. n. 3. in pr. & Bal. in addit. Specul. de sent. vers. an pronuntiatio, dicit, quod pronuntiatio de exequendo sit executio, licet non mera, ergo nec ab ista expeditione & decreto poterit appellari.

21 Insuper facit elegans ratio, nam quoties duæ sententia ita se habeant, ut una veniat in executionem, seu executiva sit alterius, tunc sicut non potest appellari à prima, pariter nec poterit appellari à secunda, ita eleganter Bald. in l. cum exceptione §. hæc autem actio, ff. de eo quod metus causa. Felin. in d. c. quoad consultationem, n. 14. ante ff. Scac. in tractatu de appellat. q. 17. limit. 10. num. 11. Capici. decis. 1. n. 17. & n. 23. Lancel. Robert. de attentat. 2. p. c. 12. limit. 53. num. 36. Cæsar.

22 Contard. in repetitioe l. unica C. si de mom. poss. limit. 19. num. 16. sed expeditio executorialium, & decretum de exequendo est executio rei iudicatae; ergo quemadmodum ab ista non appellatur ex superius dictis, ita nec ab illa expeditione.

22 Cæterum & facit, quod executorialium expeditio, & decretum non plus gravat, quam ipsa res iudicata (prout diximus in executione) quoniam ideo ab ea non appellatur, quia amplius quam sententia ipsa principalis, non gravat, sed ab ipsa sententia, & re iudicata non licet appellari, ergo nec licere debet ab expeditione executorialium, quemadmodum nec ab ipsa actuali executione; ita hanc rationem eleganter adducit Angel. in d. l. si cum except. §. hoc autem actio. Joan. Andr. in addit. ad Specul. tit. de app. §. in quibus, vers. 5. Scac. de app. q. 17. limit. 10. n. 12. & n. 6. Felin. in c. quoad consultationem, de sent. & de re judic. n. 14. post medium. Rebuff. in tract. de app. art. 9. glos. unic. à n. 8. & seqq. fol. 507. Rolan à Valle consil. 43. n. 3. lib. 1. & ex plurimis quos citat, tenet Rota dec. 100. 1. p. diuerso. secus si gravaret amplius ut statim.

24 Quibus & illud rectè convenit. quod dicit Paul. Castr. in l. ab executore 4. ff. de app. num. 2. quod si iudex pronuntiat, articulos esse admitendos, & postea admittit, si non fuit (inquit) appellatum à pronuntiatione de admitendo, non poterit appellari postea ab ipsa admittione, cum admisso sit executio interlocutoria, & secunda executio primæ, & prima est, que gravat, non autem secunda, sequitur Rugelin in tract. de app. §. 2. c. 3. n. 85. & 167. & idem melius post alios quos citat, ibi n. 168. Sc. de app. q. 17. limit. 10. n. 12. videndus est, limit. 47. à n. 137. & per eundem Paul. Castr. & notata in c. dilect. de renuntiatione, tenet Joan. Ferrat. in tract. de app. §. n. 50. quemadmodum etiam dicimus de executore, ut ipse iudicis mandata implens non gravat, sed mandans. Aymon Craveta consil. 273. nobilis Domine, col. 3. n. 1. vers. secundo quia, & vers. nec obstat. Rebuff. tr. de app. art. 7. gl. 2. n. 15. tom. 3. fol. 503. Scaccia ubi proxime d. limit. 10. num. 3.

26 Idem succedit regula, quod à sententia qua quis non gravatur, non potest appellare. Bald. in l. unic. n. 7. C. ne liceat una eademque causa. Franc. in cap. si duobus, n. 1. de app. Nicell. in tract. de concord. gl. concord. 6. fall. 43. sub n. 84. tom. 18. diuersor. fol. 194. Ozalcius dec. 6. n. 3. Gregor. Tholos. titul. de app. lib. 5. c. 1. n. 1. fol. 461. Cæsar Barz. Bonon. dec. 52. n. 10. quia appellatio respicit gravamen, quod est causa finalis & objectum appellationis, cap. ut debitus honor, de appell. ubi Doctores, Abb. in cap. Salgado de protect. Reg.

interposita. sub num. 3. de app. c. cum cessante. eodem tit. ergo debet cessare appellatio ab hac sententia alterius executoria.

Quibus etiam accedit quod dicit Germinianus in consil. 99. n. 3. allegans ab hoc Joan. Menoch. sequitur Galle. in tract. de Camerali 3. p. in c. de quæst. variis, post præcept. in addit. n. 10. & cum tribus sopp. Marquet. de commiss. 1. p. c. 16. num. 34. Hieronym. Gonz. in regul. de men. & alternat. gloss. 9. in annotat. à n. 221. & nos supra lib. 2. c. de pensionibus, fol. 1. quod appellans ab executione facta vigore rei iudicatae, & similibus, præsupponit antecedens validum, à quo executio dependet, & negat consequens, scilicet illius executionem, & sic nihil agit, quia opponitur rei naturæ, & ejus impedit naturalem effectum.

E tandem pro hac parte illa movet ratio ne in infinitum lites protrahantur, nec immortales reddantur, & ut debitum consequantur finem. l. fratris C. de transactio. c. finem de dolo & contum. l. 6. quam reddunt Odo-fred. & Cyn. in d. l. ab execut. Bart. in l. ab executore, col. 2. in prius. de app. Joan. Andr. in addit. ad Specul. titul. de app. §. in quibus vers. 5. Raphaël. Cuma. in d. l. ab executore. Idem Joan. Andr. in addit. ad Specul. tit. de executione sententia §. penult. vers. sed secundum eum cum queritur. Felin. in c. quoad consultationem sub n. 14. post princ. de re jud. alios recenset Roder. Xuauez in l. post rem. in declaratione l. Regni q. 6. n. 3. in prin. Rolan à Valle consil. 29. 43. n. 5. vol. 1. Grat. in discept. foren. c. 33. num. 1. tom. 2. quæ numquam daretur, si ab hujusmodi expeditione executorialium daretur appellatio; & admitteretur una via, quod alia prohibuitur, cum uno prohibito, prohibetur omne per quod pervenitur ab illud, ut dicit in proposito. Corneus consil. 71. col. 4. in litera V. in 30. vol. 1. quem referens sequitur Maran. de ord. jud. 6. p. tit. de app. n. 249. in fi. fol. 612. in paruis, & sic regula subsequitur, quod appellationi interpositæ ab expeditione, & decreto executorialium vigore rei iudicatae, violentiam nullam faciat non deferens; sicut etiam generaliter nec à quolibet præcepto de exequendo actum aliquem exequibilem, ut ex magis communi supra probavimus.

Quam regulam & resolutionem declares, seu limites vilim, ut non procedat, quando in appellatione hujusmodi aliqua rationabilis causa exprimat (quas modò dicemus) quia tunc ab hujusmodi expeditione executorialium appellationi, ut licitè nisi iudex detulerit, vim facere declarabitur. imò eandem executorialium suspendere tenetur; ita observat Rota in noviss. dec. 218. n. 5. p. 3. l. 3. diuersor. quam ad id referens sequitur Card. Tusc. 1. tom. præct. concl. litera A. consil. 359. n. 49. & nos supra lib. 2. c. 1. de interlo. n. 11. idem affirmat Paul. Castr. consil. 289. ad primum respondet, lib. 1. in pr. sequitur idem Tusc. tom. 1. litera A. consil. 4010. n. 10. Rom. consil. 41. in pr. & Apostilla ad eum, verbo, videndum; communem dicens, & plurimos citat.

Et prima rationabilis causa sit, quando hujusmodi executorialium expeditio fieret ante rem iudicatam, & sic intra terminum datum ad appellandum à sententia condemnato; quoniam hac de causa ab hujusmodi expeditione appellationi deferre tenetur iudex, sicut enim potest appellari à prima, ita & ab hac secunda pariter licebit, probant Angel. in l. ab executore ff. de app. & ibi etiam Immol. & Clarus, Angel. de Aretin. argumento gloss. in d. §. hæc autem, implicat enim contradictionem, quia si sententia de exequendo est executio (ex supradictis) non debet fieri ante rem iudicatam, & (ut optimè Alex. consil. 113. num. 10. & 11. lib. 5.) infra terminum ad appellandum, ex iuribus vulgaribus, ita pungit, & argumentatur Bald. in d. l. si cum exceptione §. hæc autem actio, ff. quod metus causa, quos sequitur Felin. in c. quoad consultationem n. 17. de sententia

T 3

re jud. Benedictus Vand. in repert. Felin. verbo appellatio, fol. 9. sol. 1. in prin. facit text. argumentum in l. nimis proprie 1. C. de executione rei judicata, & quod executori dato ad exequendam hujusmodi sententiam, à qua est appellatum, non sit permittendum exequi, etiam si merus sit, & nudus executor, probant Abb. in c. 1. col. pen. & si. de offic. ord. Bart. in l. dicitur, ff. de iudiciis, Oldral. conf. 89. Gramati. conf. civo. 109. n. 5. Felin. in c. si quando de offic. deleg. Marta. jurisdict. 1. p. c. 51. à n. 34. vide in terminis quæ infra c. 9. n. 50. cum Vincentio Caroc, except. 44. sup. n. 74.

Secunda rationabilis causa fit, quando expeditio executorialium, seu decretum de exequendo aliud, & novum contineret gravamen extra rem judicatam, cum continere debet illud duntaxat gravamen, quod continet sententia; & res judicata exequenda, & quod ex ea tantum inferatur, tunc namque ab hac expeditione si iudex tanquam licite non detulerit, vim facit manifestam; ita pulcherrimè Angel. in d. §. hæc autem alio. dicens, ita praticari de mente Innocentii in c. super eo quod metus causa, sequitur Felin. in d. cap. quoad consultationem n. 16. de rejud. sequitur etiam Benedictus Vand. ubi proxime Ruinus conf. 78. u. 1. & 2. lib. 5. & post Bald. & Felin. Capic. dec. 1. n. 23. & dec. 24. Lancel. de attent. 2. p. c. 12. lim. 53. n. 36. Roland. à Valle conf. 43. n. 3. & 4. ubi dicit, ita omnes tenere, vol. 1. Ant. Gabr. communi concl. lib. 2. tit. de app. concl. 4. n. 2. Gratia. in discept. foren. c. 333. n. 2. tom. 2. Caroc. exceptione 44. à n. 75. faciunt etiam omnes Doctores supra citati num. 23. vers. ceterum, dicentes, quod ab expeditione hujusmodi non appellatur, quoniam non plus gravat quàm sententia, ergo à ratione cessante, si plus gravat, appellatio permittitur.

Et quod à decreto & expeditione executorialium, continente novum gravamen, appellationi, ut licite deferendum sit, in specie tradit Rota Rom. dec. 208. n. 2, p. 3. & dec. 197. lim. 2. n. 1. & dec. 218. l. 3. n. 5. & dec. 204. eodem lib. 3. n. 2. Ant. Cuch. lib. 2. institut. major. tit. 4. n. 103. Hinc fit, ut quando sententia (de cujus executione agitur) esset allata contra unum, expeditio, aut pronuntiatio de exequendo fieret contra alium, quia tunc ab ea appellationi interpositæ deferendum esse, docet Angel. in l. si cum exceptione §. hæc autem alio. ff. de eo quod metus causa, Immol. in l. ab executione C. quorum appell. non recip. Capic. dec. 1. in causa Domini Comit. num. 17. vers. sed quoad casum nostrum Lancel. ubi proxime d. lim. 53. n. 21.

Tertia erit appellandi in hoc casu justa ratio, quando hujusmodi expeditio fuisset facta parte non citata, quoniam tunc pariter si non deferatur appellationi, vim fieri declarabitur (ut statim dicimus.)

Supradicta declara, ut hujusmodi causas legitimas appellandi, debet appellans eas proponendo in scriptis expressare, Castren. d. conf. 239. ad primum respondet in princ. lib. 1. Roman. conf. 41. in princ. & Apostilla ad eam vers. videndum. Card. Tusc. d. rom. 1. littera A. conf. 4010. num. 2. & 18. & latius nos dicemus infra c. 3. n. 144. Gutier. in repetit. l. vemo potest, ff. de legat. 1. num. 447. circa fin.

Hæc autem executoriales, (quas vulgò dicimus carta executoria) post rem judicatam conficiendæ, est quoddam publicum instrumentum à notario confectum, summam actorum & processus continens, victori parti tradendum, ut exequantur; ita dicit eleganter Parlad. lib. 2. rerum quorid. c. §. 1. p. §. 1. sub n. 2. Practicus Monterosus in pract. tract. de modo procedendi in una executoria fol. 35. Paz. in praxi. 4. p. c. 1. n. 9. Amad. Rodri de execut. c. 1. sub n. 9. Villadiego in sua polit. & pract. jud. c. 4. n. 4. Joan. Garcia in tr. de nobilitate gl. 6. n. 49 & hæc executorialis idem est, quod mandat executorium; sed moribus usitatum est, ut sententiæ in rem judicata

tam transactæ hoc instrumentum conficiatur, ut advertit Parlad. ubi supra, sed in effectu, & essentia nihil aliud est, & idè docuit Rota ex recollectis per Seraphinum in dec. 878. tom. 1. quod stante re judicata per sententias expeditur executoriales, non autem mandat executorium loco earum, si tamen per errorem secus 41 fiat, & sic non rectè; si tamen rectè concedatur, & cum iustitia, revocari non debeat, sed exequi, attendente Rota styllum universalem, ut non pervertatur, ejus omissionem patiente.

Quam executorialium expeditionem debet præcedere omnino citatio partis victæ, & condemnatæ, tamquam penitus necessaria, ad videndum decerni, & relaxari litteras executoriales, Rota in d. dec. 879. Seraphini Puteo dec. 73. lib. 1. (ubi etiam dicitur, quod in domo etiam auctoris executoriales expeditur.) Alex. in l. à divo Pio. §. in venditione, n. 30. & seq. ff. de 43 re jud. Castador. dec. 6. num. 2. de causa poss. & propriet. Philip. Franc. in c. ex parte num. 90. de appellat. Cyn. in l. ab executione, ibi, nam si eligitur C. quorum appel. Duenas in regul. 92. in 2. ampliatione, quæ omnia iustam præbet causam appellationi, cui ut licite iudex deferre tenetur omnino, ita post Henric. Boic. in c. de cetero, de re judic. Ant. de Butr. & Panormit. in c. si de presumpt. tradit expressè Guid. Papæ decif. 436. incipit cum materia & quest. 87. num. 95. Lancel. de attent. 2. p. c. 12. limit. 54. num. 31.

Et hoc quod voluit dicere Rebuff. in tract. de sent. 45 executione n. 10. & seq. fol. 223. ampliatis sex modis, scilicet etiam si agatur actione personarii, etiam si fiat in eadem re, vel iudex idem qui tulit sapientiam aut contra eundem condemnatum, & etiam si constaret defensionem non competere, sextò & ultimò etiam si post desertam appellationem; de quo ultimò Maref. var. resolut. lib. 1. c. 31. num. 2. diximus latè supra lib. 3. c. 18. à num. 73. cum seq. Et eundem Rebuffum loquitur Cardinalis Tuscus pract. concl. tom. 3. littera E. conclus. 484. num. 1. & eandem ampliationem latè etiam comprobat Maref. var. resolut. lib. 1. c. 31. à pr. ubi disputat, an in relaxatione mandati vigore sententiæ citatio requiratur; quod latè disputat & varias opiniones refert, Anton. Gabr. communi concl. tit. de citat. concl. 1. à 129. cum seqq. tamen post alios ut humaniorem, æquioresque opinionem hanc affirmativam resolvit Maref. ibi, firmatque sub n. 1. eam amplectam fuisse à Rota in una Taurin. Capell. 24. Februarii 1579. & in alia Barchinonens. bonorum coram Seraphino 16. Februarii 1587; Et licet ex Marant. Vestrio, & Afinio [quos sic intelligit] contrarium sequatur contra Rebuff. Scaccia de appellat. q. 11. art. 8. à num. 186. pluribus adhibitis limitationibus; nihilominus n. 188. ut tutior sit, citare ad tollendas lites, affirmat per Vestrium, & Carpin. Alexand. Quæ insuper ampliatur, ut sine controversia procedat, quando non ipse iudex, qui sententiam tulit, sed alius successor, aut subrogatur expedit executoriales; ut tunc sit citatio faciendæ, quoties scilicet datur rei, aut personæ; etiam litigantis mutatio, prout latius comprobat ipse Maref. d. c. 31. à n. 5. & 6. & nos alibi dilucidè explicuimus 3. part. c. 9. à n. 207. cum seqq.

Debet etiam fieri actorum, & processus reproductio, Bald. in l. si. 10. fin. vers. & nota quod quando peritur, C. de ord. cognitionum, l. illud, & ibi Bart. ff. de acquir. hereditate. Paul. Cast. conf. 3. Angel. conf. 178. Berthac. in repert. verb. acta, sub n. 50. ad si. & quia si non constet, & apparet de processu, ilque negetur, executio sententiæ pariter neganda est, Bald. conf. 399. nec presumitur lib. 4. Card. Tusc. pract. concl. 3. tom. littera E. concl. 492. n. 25. latè Ricc. in prax. dec. 215. Quod verum est, nisi sententia, de cujus executione tractatur, sit valde antiqua, quia pro ea presumitur rectè & ritè latam fuisse, ut ipse

ipse Bert. verb. sent. presumitur, vers. 1. ubi planè Bart. in l. admonendi col. 1. vers. quero quid si reperitur, ff. de iurejur. allegat. Innoc. in c. cum in iur. de offic. de leg. & in c. cum inter, de re jud. Bald. in l. emancip. vers. ulterius quæro, C. de fide instrum. Quæ autem dicatur ad propositum sententia antiqua, vide eundem Bertachi. ibi, Hostien. in d. c. cum inter. Alex. in l. fin. ff. quando appellandum sit. latè Men. conf. 100. à n. 236. & de arbit. casu 53. n. 5. & optimè in casu per totum, & casu 3. & pro hac limitatione plures citat Riccius ubi proxime n. 297.

Hæc igitur executoriales debent in primis continere sententias, seu sententiam, ita advertit Parlador. lib. 2. rerum quoti. c. fin. 1. sub num. 2. facit text. in l. ut responsus congruum accipere possis, infere pacti exemplum, ita enim intelligimus an, & c. C. de transactio. & in terminis etiam tenuit Rota teste Puteo decif. 334. p. 1. ubi num. 1. dicitur, quod sententia inserta in executorialibus facit fidem, juxta Rotæ decisionem 31. in antiquis ibi citatam.

Et quod sententiæ insertæ in litteris executorialibus creditur, ex quo inserta est in actis judicialibus, dicit Rot. in dec. 57. alias 732. nota quod executoria. de rescrip. in antiq. Mascard. de prob. conf. 915. n. 2. & 3. ubi plurima in comprobationem adducit tom. 2. quia executor sententiæ datus ad ejus executionem, non antea est ad eam devenus, quàm legitime sibi constet de sententia, aliàs executio esset nulla, ita docet Romanus conf. 336. circa propositam in pr. sequitur Card. Tusc. tom. 3. pract.

conclus. concl. 485. n. 1. & seq. ubi ampliant, ut procedat etiam si in executorialibus Papæ narraretur tenor sententiæ per partem, quia adhuc non dicitur de sententia constare, cum non sufficiat narrativa partis, nec etiam Principis, nec ulterius notarii, nisi constet de relato seu narrato, & maxime quando mandatur executio fieri juxta tenorem sententiæ (prout fieri assolet) quia tunc necessariò requiritur exhibitio sententiæ, ut appareat tenor, quia licet verba juxta secundum, prout

& similia, quando sunt in gratia seu privilegio, stent causativè, tamen in rescriptis iustitiæ stant conditionaliter, Tuscus & Rom. n. 2. in si. ubi supra, ubi addition. ad eum verbo, conditionaliter, plures adducit concordantes, & sic ut de pr. se fidem faciat, debet in executorialibus ejus tenor inseri de verbo ad verbum, ut per eundem Romanum d. conf. 336. n. 2. & ibi additio. adducit alias autoritates; sequitur Card. Tusc. d. concl. 485. n. 5. & Puteus supra, Semper siquidem in executione sententiæ verba ejus ponderanda sunt, docet Bald. in l. ab executione n. 20. ad fin. C. quorum app. non recip. idem Bald. in l. 1. C. de sent. & interlocutoris omn. jud. per text. in d. l. fidei iussores magistratum, §. Aurelio ff. de fidei iussori.

Ita etiam ut de mandato procuratorio constet, & in posterum fidem faciat, debet necessariò de verbo ad verbum in executorialibus litteris inseri totus ejus tenor; & esset tunc ac si esset originale ipsum Palard. ubi proxime, & est sententia B. Bald. Angel. & aliorum in auth. si quis in aliquo documento, C. de edendo; idem inscribit Innoc. Immol. Zarabella, & Felin. in c. cum in iure peritus, de off. deleg. Bart. in l. ult. C. de fide instrum. Jacobi de sancto Georg. in l. 2. in 2. fallen. Cod. de eadem Barba.

concl. 3. col. 3. ante si. vers. & non est verisimile, vol. 4. quod idem est, si inseratur de verbo in verbum in sententia, aliisve actibus judicialibus Bèr. dec. 81. qui dicit communem opinionem n. 6. & 8. p. 2. de qua etiam testatur Abb. in c. Abbatissam de verb. signif. aliàs autem si totus ejus tenor non fuerit insertus, sed duntaxat enuntiativè, vel narrative mentio facta à tabellione, & notario, nullo modo probat, nec de eo dicitur constare, si negetur à domino, ut declarat Cast. in d. Auth. si quis in aliquo docum. Felin. in d. c. cum in iure num. 14. Decius n. 31. & ceteri DD. in auth. si quis B. Id. in rubr. Cod. de fide instrum. Lanfran. de Ot. ran. & ibi additio.

in praxi de productionibus sub num. 14. Cardin. in c. ult. de fide instrum. Alexand. conf. 71. lecto & discusso, col. 3. lib. 4. & in conf. 70. in causa vertente colum. penult. lib. 2. Bellamera. concl. 125. si appelletur. Mascard. de probat. tom. 2. conclus. 1008. à num. 3. ubi ampliat etiam si testaretur notarius vidisse, & legisse, vel etiam si diceret, ut constat ex instrumento per me notarium recepto, & fieri rogato, ubi alias ampliationes, & limitationes apponit.

Isthæc insuper executoriales continere, & transcribi de verbo ad verbum solitum est libellos actionis, & exceptionum, & alia munimenta, quæ ad executionem expediendam, magis attingere videntur, notar. Parlad. lib. 2. rerum quoti. lib. 1. c. §. 1. p. 1. sub n. 2. juxta notata per Innoc. in d. c. cum in iure peritus n. 4. de offic. delegat. & alios in c. quoniam actoris inseri de verbo ad verbum, cum probatio ejus requiritur in scripturam ex his quæ Rom. in repert. rubr. ff. de arbit. n. 37. Specul. in tit. de libelli obligatione. Rofted. in sua summa in prin. & Card. in clem. sape quest. 18. de verbor. signif. Mascard. de probat. 3. tom. concl. 979. in pr. ubi tractat quomodo probetur libellus deperditus.

Libellum autem rei, quantum ad verificandam litem contestationem, non est necessarium inserere de verbo ad verbum, cum sufficiat in actis reperi scriptum, litem fuisse contestatam, Bart. in l. sciendum n. 19. de verborum obligat. & in l. quod si dubietur, ff. de acquir. her. ubi etiam Immol. Rom. & Areti. Hostienf. Joan. Andr. & Ant. de Butr. in c. 1. de liti. contest. communem dicit Alex. in d. l. sciendum n. 48. de verbor. oblig. Brun. in tract. de forma solemn. tit. de prob. & presumpt. col. 17. vers. item qui erit. B. allegat. text. quem dicit rotundum in cap. dum causam de iur. calum. Mascard. de prob. 3. tom. concl. 986. tamen quantum ad hoc ut constet, quæ exceptiones fuerint in iudicium deductæ, quæ modificat, seu impugnant sententiam, ut sint vel non admittendæ, in executione, juxta ea quæ Deo dante latè dicturus infra in c. 7. de excessu, exceptionum respectu necessarium erit, ut inseratur, & ut appareat, an si jam super illis iudicatum.

De citatione autem non est dubium, ut debeat constare, an contra tertium possessorem executorialibus sit procedendum, cum contra non citatum executio non procedat regulariter, ex his quæ latè infra de excessu de persona ad personam cap. 8. & generaliter ea omnia inserantur in executorialibus, quæ excludant exceptiones, quæ de jure contra sententiam, seu ejus processum oppositæ executionem impedirent, secundum quæ nos latè infra in d. cap. 7. de except. ut alia extrinsecus probatio necessaria non sit, scilicet actorum processus exhibitio. Quæ quidem absque dubio, etiam si lis finita sit, rectè probant, & vim retinent, cap. quoniam, contra, de probationibus, l. is apud quem, Cod. de edendo. Bald. in l. si. Cod. de edic. divi Adr. tol. questione 7. Et comprobatur ex his quæ notat Innocent. in d. cap. cum in iure. Parlador. ubi proxime numero 3. & probat l. hæc sententia, C. de sententiis quæ sine certa quamvis preferunt. & ut constet qua de causa actum sit, & ut aliis dubiis absque processu satisfiat, inseri solent in instrumento hoc rei judicatæ interrogatoria, & processus, ut confirmat nostras Joan. Garcia in tract. de nobil. glof. 6. num. 49. & ut ex eis intentio iudicis detegatur, & insuper dicta omnium testium, qui in causa principali melius deposuerunt aut expensatum & similitium estimationem, vel in iudicis unitivis libellis, qui probant de rebus in particulari, quorum omnium liquidatio, & taxatio ad executionem reservatur, atque remittitur (prout assolet fieri) pars sit cauta, ut illos in executorialibus litteris faciat inseri, ne aperiat porta testium subordinationi,

De citatione autem non est dubium, ut debeat constare, an contra tertium possessorem executorialibus sit procedendum, cum contra non citatum executio non procedat regulariter, ex his quæ latè infra de excessu de persona ad personam cap. 8. & generaliter ea omnia inserantur in executorialibus, quæ excludant exceptiones, quæ de jure contra sententiam, seu ejus processum oppositæ executionem impedirent, secundum quæ nos latè infra in d. cap. 7. de except. ut alia extrinsecus probatio necessaria non sit, scilicet actorum processus exhibitio. Quæ quidem absque dubio, etiam si lis finita sit, rectè probant, & vim retinent, cap. quoniam, contra, de probationibus, l. is apud quem, Cod. de edendo. Bald. in l. si. Cod. de edic. divi Adr. tol. questione 7. Et comprobatur ex his quæ notat Innocent. in d. cap. cum in iure. Parlador. ubi proxime numero 3. & probat l. hæc sententia, C. de sententiis quæ sine certa quamvis preferunt. & ut constet qua de causa actum sit, & ut aliis dubiis absque processu satisfiat, inseri solent in instrumento hoc rei judicatæ interrogatoria, & processus, ut confirmat nostras Joan. Garcia in tract. de nobil. glof. 6. num. 49. & ut ex eis intentio iudicis detegatur, & insuper dicta omnium testium, qui in causa principali melius deposuerunt aut expensatum & similitium estimationem, vel in iudicis unitivis libellis, qui probant de rebus in particulari, quorum omnium liquidatio, & taxatio ad executionem reservatur, atque remittitur (prout assolet fieri) pars sit cauta, ut illos in executorialibus litteris faciat inseri, ne aperiat porta testium subordinationi,

De citatione autem non est dubium, ut debeat constare, an contra tertium possessorem executorialibus sit procedendum, cum contra non citatum executio non procedat regulariter, ex his quæ latè infra de excessu de persona ad personam cap. 8. & generaliter ea omnia inserantur in executorialibus, quæ excludant exceptiones, quæ de jure contra sententiam, seu ejus processum oppositæ executionem impedirent, secundum quæ nos latè infra in d. cap. 7. de except. ut alia extrinsecus probatio necessaria non sit, scilicet actorum processus exhibitio. Quæ quidem absque dubio, etiam si lis finita sit, rectè probant, & vim retinent, cap. quoniam, contra, de probationibus, l. is apud quem, Cod. de edendo. Bald. in l. si. Cod. de edic. divi Adr. tol. questione 7. Et comprobatur ex his quæ notat Innocent. in d. cap. cum in iure. Parlador. ubi proxime numero 3. & probat l. hæc sententia, C. de sententiis quæ sine certa quamvis preferunt. & ut constet qua de causa actum sit, & ut aliis dubiis absque processu satisfiat, inseri solent in instrumento hoc rei judicatæ interrogatoria, & processus, ut confirmat nostras Joan. Garcia in tract. de nobil. glof. 6. num. 49. & ut ex eis intentio iudicis detegatur, & insuper dicta omnium testium, qui in causa principali melius deposuerunt aut expensatum & similitium estimationem, vel in iudicis unitivis libellis, qui probant de rebus in particulari, quorum omnium liquidatio, & taxatio ad executionem reservatur, atque remittitur (prout assolet fieri) pars sit cauta, ut illos in executorialibus litteris faciat inseri, ne aperiat porta testium subordinationi,

De citatione autem non est dubium, ut debeat constare, an contra tertium possessorem executorialibus sit procedendum, cum contra non citatum executio non procedat regulariter, ex his quæ latè infra de excessu de persona ad personam cap. 8. & generaliter ea omnia inserantur in executorialibus, quæ excludant exceptiones, quæ de jure contra sententiam, seu ejus processum oppositæ executionem impedirent, secundum quæ nos latè infra in d. cap. 7. de except. ut alia extrinsecus probatio necessaria non sit, scilicet actorum processus exhibitio. Quæ quidem absque dubio, etiam si lis finita sit, rectè probant, & vim retinent, cap. quoniam, contra, de probationibus, l. is apud quem, Cod. de edendo. Bald. in l. si. Cod. de edic. divi Adr. tol. questione 7. Et comprobatur ex his quæ notat Innocent. in d. cap. cum in iure. Parlador. ubi proxime numero 3. & probat l. hæc sententia, C. de sententiis quæ sine certa quamvis preferunt. & ut constet qua de causa actum sit, & ut aliis dubiis absque processu satisfiat, inseri solent in instrumento hoc rei judicatæ interrogatoria, & processus, ut confirmat nostras Joan. Garcia in tract. de nobil. glof. 6. num. 49. & ut ex eis intentio iudicis detegatur, & insuper dicta omnium testium, qui in causa principali melius deposuerunt aut expensatum & similitium estimationem, vel in iudicis unitivis libellis, qui probant de rebus in particulari, quorum omnium liquidatio, & taxatio ad executionem reservatur, atque remittitur (prout assolet fieri) pars sit cauta, ut illos in executorialibus litteris faciat inseri, ne aperiat porta testium subordinationi,

De citatione autem non est dubium, ut debeat constare, an contra tertium possessorem executorialibus sit procedendum, cum contra non citatum executio non procedat regulariter, ex his quæ latè infra de excessu de persona ad personam cap. 8. & generaliter ea omnia inserantur in executorialibus, quæ excludant exceptiones, quæ de jure contra sententiam, seu ejus processum oppositæ executionem impedirent, secundum quæ nos latè infra in d. cap. 7. de except. ut alia extrinsecus probatio necessaria non sit, scilicet actorum processus exhibitio. Quæ quidem absque dubio, etiam si lis finita sit, rectè probant, & vim retinent, cap. quoniam, contra, de probationibus, l. is apud quem, Cod. de edendo. Bald. in l. si. Cod. de edic. divi Adr. tol. questione 7. Et comprobatur ex his quæ notat Innocent. in d. cap. cum in iure. Parlador. ubi proxime numero 3. & probat l. hæc sententia, C. de sententiis quæ sine certa quamvis preferunt. & ut constet qua de causa actum sit, & ut aliis dubiis absque processu satisfiat, inseri solent in instrumento hoc rei judicatæ interrogatoria, & processus, ut confirmat nostras Joan. Garcia in tract. de nobil. glof. 6. num. 49. & ut ex eis intentio iudicis detegatur, & insuper dicta omnium testium, qui in causa principali melius deposuerunt aut expensatum & similitium estimationem, vel in iudicis unitivis libellis, qui probant de rebus in particulari, quorum omnium liquidatio, & taxatio ad executionem reservatur, atque remittitur (prout assolet fieri) pars sit cauta, ut illos in executorialibus litteris faciat inseri, ne aperiat porta testium subordinationi,